

ELS AGENTS DE COOPERACIÓ AL DESENVOLUPAMENT

Replantejar la cooperació al desenvolupament descentralitzada davant de la pandèmia de la COVID-19

Stefano Marta, Rachel Morris

Il·lustració: [Hansel Obando](#)

La cooperació al desenvolupament descentralitzada (CDD) no té una definició estadística harmonitzada i sovint es concreta en diversos marcs jurídics i estructures de governança que varien segons els nivells de descentralització de cada país. Els intents de crear una definició unificada de la CDD molts cops no aconsegueixen captar la diversitat d'agents implicats i el seu valor afegit per a la cooperació al desenvolupament i el finançament que ajudin a un desenvolupament i una recuperació sostenibles i inclusius.

La CDD pot incloure activitats que van més enllà dels ajuts, o el que es consideren fluxos d'ajut oficial al desenvolupament (AOD)[1]. L'any 2005, un informe de l'Organització de Cooperació i Desenvolupament Econòmic (OCDE) va definir la CDD com "l'ajut prestat pel sector públic diferent del govern central" [2]. Mentre que l'AOD és la mesura més completa de la CDD, comprèn un conjunt més reduït de recursos concessional oficials (subvencions o crèdits tous) que s'adrecen específicament a promoure el desenvolupament econòmic i el benestar dels països en vies de desenvolupament, i que poden incloure alguns costos i

activitats que tenen lloc als països donants (per exemple, sensibilització envers el desenvolupament, acollida de refugiats, beques d'estudis, etc.). En canvi, molts dels enfocaments de la CDD se centren majoritàriament en la reciprocitat, el benefici mutu i l'intercanvi de coneixement, la qual cosa s'allunya del paradigma Nord-Sud. A més, la CDD no només té lloc entre agents subnacionals: la societat civil, les universitats, les organitzacions multilaterals i el sector privat, entre d'altres, també tenen un paper destacat a l'hora de donar suport a projectes en l'àmbit subnacional. Finalment, el finançament també es pot oferir de l'àmbit subnacional al nacional, com quan governs regionals com Flandes proporcionen finançament directe a governs nacionals de països en vies de desenvolupament [3].

Molts dels enfocaments de la cooperació al desenvolupament descentralitzada se centren majoritàriament en la reciprocitat, el benefici mutu i l'intercanvi de coneixement, la qual cosa s'allunya del paradigma Nord-Sud

Tenint en compte aquest marc general, és important reconèixer les oportunitats i el potencial que ofereixen les modalitats de CDD a l'hora de complementar els mitjans de cooperació al desenvolupament tradicionals. La CDD ofereix competències tècniques per a la prestació de serveis públics en àmbits en què les ciutats i els governs regionals tenen valor afegit, com en la prestació de serveis de salut, educació, aigua i sanejament, promoció de la igualtat de gènere, lluita contra el canvi climàtic, etc. Moltes aliances també reflecteixen un compromís de llarga durada amb la cooperació al desenvolupament. Per exemple, el País Basc disposa de la seva pròpia agència d'ajut des del 2007, amb un pressupost i una estratègia per promoure la cooperació al desenvolupament internacional. Quan la cooperació internacional la duen a terme agents locals, l'impacte se sent més proper a les vides diàries dels ciutadans. Aquests agents duen a terme tasques d'educació i sensibilització sobre el desenvolupament, la qual cosa ajuda a comunicar i traslladar a la realitat local objectius d'àmbit global, com l'Agenda 2030 per al desenvolupament sostenible.

L'impacte de la COVID-19 es presenta de manera desigual a les ciutats i les regions dels països desenvolupats i dels països en vies de desenvolupament

La pandèmia de la COVID-19 planteja uns reptes sense precedents per finançar el desenvolupament sostenible, a més de representar un retrocés important en l'assoliment dels objectius de desenvolupament sostenible (ODS), especialment als països més pobres. Amb més de 100 països confinats, la pandèmia de la COVID-19 representa el tercer gran col·lapse econòmic, financer i social del segle XXI, després de l'11S i la crisi global financera del 2008: va provocar l'aturada de la producció als països afectats, va interrompre les

cadena de subministrament de tot el món, i va causar un fort descens del consum i la caiguda de la confiança, a més d'una reducció dràstica dels serveis, que reflecteix les conseqüències dels confinaments i el distanciament físic, especialment a les zones urbanes.

Molts països en vies de desenvolupament que ja patien un dèficit de finançament en sectors fonamentals per als ODS de 2,5 bilions de dòlars anuals, ara s'enfronten a un augment de la volatilitat de la inversió privada exterior i a un endeutament més elevat. L'any 2020, el finançament privat exterior de països en vies de desenvolupament es va reduir un 20% respecte del 2019. Mentre que els països de l'OCDE esperen recuperar el creixement a nivells anteriors a la crisi, molts països en vies de desenvolupament trigaran diversos anys a fer-ho. Els nivells de pobresa també han augmentat per primera vegada des de la dècada dels anys noranta, la qual cosa fa que ens allunyem encara més dels objectius a escala mundial.

La pandèmia no coneix fronteres. La COVID-19 ha tingut un impacte territorial ampli i divers que pot agreujar les grans desigualtats territorials ja existents tant als països com entre ells. Els governs regionals i nacionals se centren a respondre a la pandèmia i dissenyar mesures de recuperació a mitjà i llarg termini. Les prioritats dels governs han canviat dràsticament, i els recursos humans i financers de què disposen s'han destinat a resoldre la crisi.

Molts governs locals i regionals de països en vies de desenvolupament tenen un sistema de salut amb capacitat insuficient. Per exemple, Uganda només disposa de 0,1 llits d'UCI per cada 100.000 habitants, mentre que als Estats Units la proporció és de 34,7 llits d'UCI per cada 100.000 habitants. Segons el Fons Monetari Internacional (FMI), només els mercats emergents podrien necessitar 2,5 bilions de dòlars addicionals per respondre a la COVID-19, amb la qual cosa doblarien el seu dèficit de finançament pel que fa als ODS. Els països en vies de desenvolupament es troben en pitjors condicions que les que hi havia després de la crisi financera global: molts han entrat en la crisi de la COVID-19 amb nivells de deute més elevats, costos del servei del deute, i una proporció més gran de deute privat.

Les ciutats i els assentaments urbans dels països en vies de desenvolupament són els més afectats per la crisi sanitària, i també els que probablement patiran més la crisi econòmica. De fet, als països en vies de desenvolupament, les àrees urbanes s'enfronten a riscos relacionats amb la COVID-19 més elevats. Per exemple, a la regió d'Accra (Ghana) s'han registrat 3.981 casos dels 5.127 casos totals (un 78%). De mitjana, un terç del PIB (31%) de cada país africà prové de la seva ciutat més gran.

La COVID-19 ha tingut un impacte territorial ampli i divers que pot agreujar les grans desigualtats territorials ja existents tant als països com entre ells

No obstant això, la despesa per capita de les autoritats locals africanes (26 dòlars) és una

de les més baixes del món. D'altra banda, malgrat que la resposta global a la COVID-19 sovint la coordinen els governs centrals, els governs subnacionals tenen un paper clau a l'hora de dur a terme tasques de sensibilització i comunicació amb la ciutadania, garantir la continuïtat de la prestació de serveis públics locals, donar suport a la recuperació empresarial, ajudar els grups vulnerables, però també aplicar mesures d'àmbit nacional relatives al distanciament físic i les pautes de treball.

Ara més que mai, els enfocaments innovadors com la CDD s'haurien d'aprofitar per "reconstruir millor" centrant el finançament en les persones i el planeta

L'Agenda d'Acció d'Addis Abeba planteja la urgència d'abordar les necessitats creixents de finançament i capacitat en tots els àmbits governamentals als països en vies de desenvolupament (article 34). 15 ciutats dels principals països desenvolupats tenen l'11% de la riquesa mundial (24 bilions de dòlars) (Desjardins, 2018). 30 de les 35 ciutats que estan creixent més ràpidament es troben als països menys desenvolupats. Les infraestructures urbanes (aigua, electricitat, habitatge, etc.) són costoses i és complex establir-les de manera eficaç. L'AOD que proporcionen els governs nacionals pertanyents al Comitè d'Ajut al Desenvolupament (CAD) de l'OCDE per ajudar ciutats i regions de països en vies de desenvolupament només representa un 1,3% de l'AOD bilateral total. A mesura que les ciutats aconsegueixen més finançament, calen esforços de redistribució per garantir un creixement inclusiu tant a les zones urbanes com rurals. La cooperació al desenvolupament pot donar suport a la capacitat del país per redistribuir la riquesa.

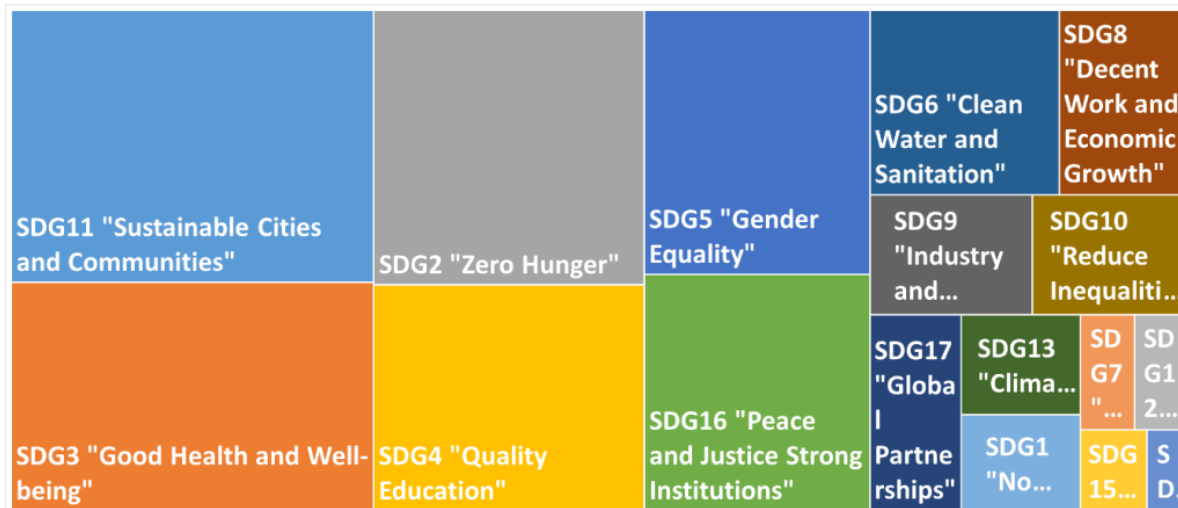
La CDD proporciona una oportunitat per aprofitar els escassos recursos dels AOD per donar suport a la recuperació postpandèmia. Després de la crisi financera del 2007-2009, entre els anys 2012 i 2019 els volums de CDD dels membres del CAD van créixer de 1.500 a 2.500 milions de dòlars, un 7% de mitjana anual (desemborsaments nets en preus constants en dòlars). A 5 països membres del CAD de l'OCDE, la CDD representa un 5% o més de l'AOD bilateral total per a diversos membres del CAD: Àustria (23%), el Canadà (14%), Espanya (16%), Bèlgica (7%) i Alemanya (6%). Aquestes dades reflecteixen les onades de redefinicions territorials generades per la crisi financera del 2008, que van comportar la consolidació fiscal i van incidir en els marcs jurídics i institucionals de la CDD. Diversos processos iniciats pels governs centrals pel que fa a responsabilitats, recursos i autoritat passen de nivells superiors a inferiors, amb la finalitat de reduir costos, empoderar els governs subnacionals, i millorar la prestació de serveis, la governança i la confiança de la ciutadania.

Aquesta tendència de l'ajut mostra com n'és d'important el paper de les ciutats i les regions per respondre a la pandèmia de manera global. Els agents subnacionals ja van ser grans partidaris de l'ODS número 3, Salut i benestar, fins i tot abans de la crisi. Durant l'última dècada, l'ajut ofert pels agents subnacionals als sectors relacionats amb la salut va ser, de mitjana, de 113 milions de dòlars anuals. L'any 2018, el finançament del sector de la salut de la CDD va representar el 5% de la CDD bilateral imputable, 103 milions de dòlars [4].

A mesura que les ciutats aconsegueixen més finançament, calen esforços de redistribució per garantir un creixement inclusiu tant a les zones urbanes com rurals

La figura 1 mostra com la CDD fa una contribució important a escala mundial a l'ODS 3, Salut i benestar, i també a altres àrees destacades, com l'ODS 11, Ciutats i comunitats sostenibles; l'ODS 2, Fam zero; l'ODS 4, Educació de qualitat; l'ODS 5, Igualtat de gènere; l'ODS 16, Pau, justícia i institucions sòlides; i l'ODS 6, Aigua neta i sanejament. L'alineació de la CDD amb els ODS podria ajudar a garantir el valor afegit de l'experiència de la CDD en diversos sectors. La utilització del Sistema de Notificació dels Països Creditors (CRS, de l'anglès Creditor Reporting System) de l'OCDE demostra que les activitats de la CDD se centren especialment en els sectors del clima i de la igualtat de gènere.

Figura 1. La CDD aporta suport financer i experiència en els diversos àmbits dels ODS (Mitjanes 2015-2016, desemborsaments nets, no inclou les despeses internes dels països donants).

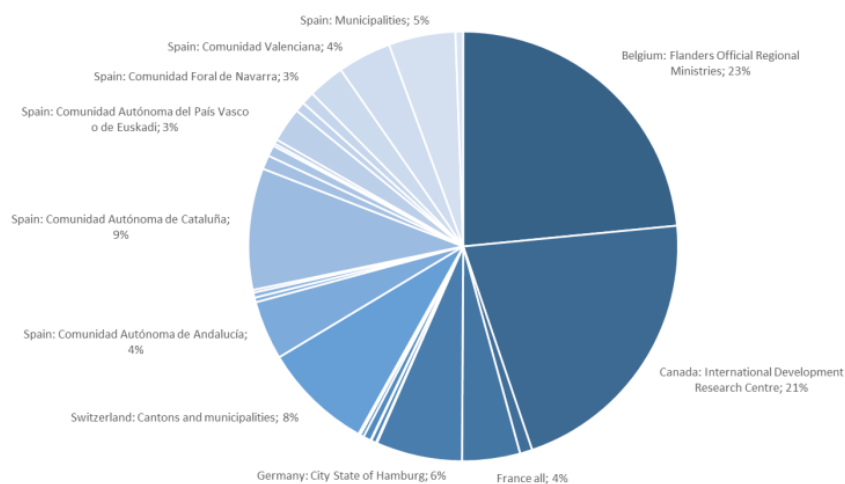
Font: [OECD SDG Financing Lab](#)

Nota: les despeses internes dels països donants s'exclouen del desglossament de la CDD destinada als ODS per reflectir millor els imports que es destinen a altres països en l'àmbit subnacional, incloses les despeses administratives, les despeses imputades a estudiants, la promoció de la sensibilització envers el desenvolupament, la recerca i els refugiats als països donants. Per a més informació sobre la metodologia consulteu [l'enllaç en línia](#).

La figura 2 mostra que tres ens de govern subnacionals aporten més de la meitat del finançament total de la CDD en el sector de la salut: els ministeris regionals de Flandes (23%), el Centre Internacional de Recerca per al Desenvolupament del Canadà (21%) i la comunitat autònoma de Catalunya (9%). No obstant això, hi ha altres ens de govern

subnacionals que també representen una part important del total de finançament, com els cantons i els municipis suïssos (8%), la ciutat estat d'Hamburg (6%) i els municipis espanyols (5%).

Figura 2. La major part del suport que la CDD presta als països en vies de desenvolupament en el sector de la salut la proporcionen uns pocs agents subnacionals (Desemborsaments nets en dòlars, AOD bilateral imputable, 2018).

Font: OECD Creditor Reporting System (CRS). Consulta: 25 de març del 2020.

Nota: França no informa sobre les xifres de CDD desagregades per autoritats territorials a la base de dades del CRS de l'OCDE.

Aprofitar l'experiència i el saber fer en la CDD per reconstruir ciutats i regions més verdes, justes i intel·ligents

A mitjà-llarg termini, la CDD podria ser útil per reconstruir millor. Més enllà de la salut a escala global, la CDD és un mecanisme de suport durador per a altres béns públics mundials que poden promoure la resiliència a la pandèmia, com l'adaptació al canvi climàtic, i la igualtat de gènere i l'empoderament de les dones [5]. A més de l'ajut financer, les ciutats i les regions dels països donants i els països socis es poden ajudar entre ells mitjançant l'intercanvi de coneixements i bones pràctiques per reconstruir una nova normalitat més sostenible.

Ciutats i regions més verdes. La CDD pot contribuir a reforçar la transició cap a una economia baixa en carboni. Algunes de les accions clau que haurien d'emprendre les ciutats i les regions són:

- Incloure prioritats de mitigació i adaptació al canvi climàtic en paquets d'incentius i finançament per recuperar-se de la crisi.

- Fomentar un ús més eficient dels recursos, així com patrons de consum i producció més sostenibles, especialment mitjançant la promoció de l'economia circular.
- Millorar la planificació urbanística per promoure el transport multimodal, com la mobilitat urbana activa i neta (per exemple, pel que fa a proximitat i caminabilitat, o mitjançant la combinació de polítiques de gestió del transport tant per la part de l'oferta com per la de la demanda).

Ciutats i regions inclusives. La CDD pot ajudar els governs subnacionals a implementar mesures per promoure societats més inclusives. Les ciutats i les regions haurien de:

- Proporcionar serveis socials i comunitaris eficients per a grups desfavorits, com atenció sanitària i atenció domiciliària (per exemple, per a persones grans i persones sense llar), mitjançant el disseny i la implementació d'estratègies d'innovació social ambicioses i la reutilització d'edificis buits.
- Garantir la creació de programes d'ocupació i activació adreçats especialment a persones en exclusió (per exemple, migrants o treballadors amb salaris baixos), que siguin adaptables, rellevants i flexibles, i que responguin a les noves necessitats del mercat laboral local posterior a la crisi.
- Emprendre mesures per adequar la quantitat, la qualitat i l'assequibilitat de l'habitatge a la diversitat de necessitats d'habitatge, amb un enfocament que promogui la cohesió social i la integració amb modes de transport sostenibles.

Ciutats i regions més intel·ligents. La CDD pot ser una eina clau perquè les ciutats i les regions aprofitin el potencial de la digitalització en un escenari postcovid, emprenent accions com les següents:

- Aprofitar la digitalització per prestar serveis públics locals més eficients, sostenibles, assequibles i inclusius, com dades en temps real, peatges electrònics per regular les congestions de trànsit, sensors per a aplicacions de la internet de les coses, contractes relacionats amb tecnologies intel·ligents, etc.
- Garantir que les noves tecnologies en el transport públic (per exemple, serveis de transport basats en aplicacions) siguin inclusives i sostenibles, fins i tot per a les persones amb mobilitat reduïda i les comunitats insuficientment ateses, així com les que tenen menys accés a la tecnologia, i salvaguardar la privacitat de les persones.
- Adoptar una normativa adequada per a l'economia col·laborativa i l'economia de bolos per millorar la seguretat laboral i protegir l'interès públic i les xarxes de seguretat socials dels treballadors, tenint en compte les normes de distanciament físic que caldrà aplicar a llarg termini.

En aquest context, els ODS són més importants que mai, ja que proporcionen als governs un marc integral a llarg termini per replantejar la nova normalitat des de la perspectiva de la sostenibilitat. Els ODS proporcionen un full de ruta i una visió comuns per implicar les parts interessades de l'àmbit local —inclosos el sector privat, la societat civil i la ciutadania— en la creació conjunta d'un futur més sostenible. Els resultats de l'última

enquesta del Comitè de les Regions de l'OCDE sobre els ODS com a marc per a la recuperació de la COVID-19 a les ciutats i les regions (The SDGs as a Framework for COVID-19 Recovery in Cities and Regions) destaca la importància dels ODS per establir les estratègies que han d'aplicar les ciutats i les regions per recuperar-se de la pandèmia de la COVID-19:

Els ODS són més importants que mai, ja que proporcionen als governs un marc integral a llarg termini per replantejar la nova normalitat des de la perspectiva de la sostenibilitat: proporcionen un full de ruta i una visió comuns per implicar les parts interessades

- La majoria de ciutats i regions que van respondre l'enquesta (60%) consideren que els ODS són un marc adequat per establir un enfocament integral de recuperació de la crisi de la COVID-19.
- El 40% de les ciutats i regions ja aplicaven els ODS com a eina per a la creació de polítiques abans de la pandèmia, i els van començar a utilitzar per donar forma a les seves estratègies de recuperació, mentre que un 44% no havia fet servei els ODS abans, però es plantejaven fer-ho a partir d'ara.
- El 68% de les ciutats i regions que feien servir els ODS en la fase de recuperació estan creant nous plans, polítiques i estratègies basats en els ODS o hi estan adaptant els existents, mentre que un 63% utilitza els ODS per identificar prioritats específiques per al desenvolupament sostenible.

Tres prioritats clau per als governs nacionals a l'hora de promoure polítiques i accions de CDD més efectives

La CDD és una eina que els membres del CAD de l'OCDE poden emprar per garantir que la cooperació al desenvolupament és adequada per a la seva finalitat i respon a les realitats locals de l'Agenda 2030. Els donants tenen un paper clau a l'hora de donar suport a les aliances de CDD en l'àmbit subnacional, en concret pel que fa a: i) abordar el repte de les dades; ii) promoure les aliances i la coordinació multinivell, i iii) reforçar els mecanismes d'agrupació i de creació de capacitat per satisfer la creixent demanda local.

Abordar el repte de les dades i la transparència en la CDD:

- Dur a terme campanyes de dades de CDD per augmentar la consciència entre els governs subnacionals del paper i les modalitats de l'AOD. Malgrat que el nombre de membres del CAD que presenten informes sobre CDD al CRS de l'OCDE ha augmentat els darrers anys, menys de la meitat proporcionen dades actualitzades, i

les dades existents es podrien millorar per augmentar-ne la cobertura, la qualitat i la granularitat (per exemple, França duu a terme una campanya virtual anual de suport a la CDD que ha fet que 109 altres autoritats subnacionals presentin informes des del 2017).

- Recollir dades per valorar i avaluar les contribucions de la CDD a l'Agenda 2030 més enllà dels recursos financers. La base de dades del CRS de l'OCDE ara permet informar sobre com el finançament s'aplica a cadascun dels 17 ODS. La creació de capacitat pot ajudar els agents subnacionals a millorar la manera en què informen sobre les contribucions segons els objectius globals (per exemple, avaluant la transferència d'experiència o emprant eines digitals que facilitin l'avaluació de les descripcions dels projectes pel que fa als ODS).
- Compartir les millors pràctiques en la recollida de dades. Les avaluacions d'experts i les avaluacions d'experts estadístiques del CAD ofereixen als membres l'oportunitat de compartir el que s'ha après sobre els incentius destinats a accions exteriors dels governs subnacionals. Aquests mecanismes existents poden reforçar els mecanismes de recollida i informació de dades per millorar la transparència i el seguiment dels impactes de la CDD.

Aprofitar les aliances entre múltiples parts interessades i la coordinació multinivell:

- Fer un seguiment de l'efectivitat de l'AOD i altres intercanvis que tinguin lloc entre nivells de govern per garantir la coherència de les polítiques d'acció exterior. L'Aliança Global per a la Cooperació Eficax al Desenvolupament (GPEDC, per la sigla en anglès) reuneix tota una sèrie d'agents en un exercici de seguiment de l'eficàcia del desenvolupament. Les tasques que s'emprenguin en el futur haurien d'aprofitar aquesta plataforma i aquest seguiment per promoure recomanacions en la línia dels principis d'eficàcia del desenvolupament.
- Integrar els governs locals en els informes dels ODS, inclosos els informes nacionals voluntaris a escala subnacional i els informes voluntaris locals.
- Augmentar el compromís de múltiples parts interessades amb el món acadèmic, la societat civil, les organitzacions multilaterals i el sector privat. L'àrea d'acció 2.6 del GPEDC se centra a reforçar l'eficàcia del desenvolupament a escala subnacional. L'objectiu és millorar la qualitat de les dades i la informació a escala municipal i regional per millorar l'eficàcia.

Reforçar la descentralització fiscal i els mecanismes d'agrupació per satisfer la demanda creixent de finançament a escala subnacional als països en vies de desenvolupament:

- Reforçar les plataformes (nacionals, regionals i internacionals) que s'ajustin a l'oferta i la demanda dels diversos governs subnacionals. Per exemple, Plataforma ofereix formació destinada a reforçar polítiques públiques de cooperació descentralitzada locals i regionals.
- Promoure l'aprenentatge entre iguals i l'intercanvi de millors pràctiques, l'assistència tècnica i la creació de capacitat entre els governs locals i regionals en benefici mutu i en termes comercials. L'OCDE ofereix una plataforma on els membres del CAD poden

compartir coneixement i que ajuda a facilitar un diàleg canalitzat entre donants basant-se en les dades i l'evidència, a fi de millorar la creació de polítiques.

- Promoure l'accés al finançament subnacional mitjançant instruments de finançament compartit que incloguin préstecs "durs" o inversions amb reducció de riscos, com les garanties per a bons municipals. Les tasques dutes a terme per l'OCDE i Ciutats i Governos Locals Units (UCLG, per la sigla en anglès) han posat de manifest a quins reptes s'enfronten els governs subnacionals per accedir al finançament, fins i tot en condicions favorables. L'Observatori Mundial sobre Finances i Inversió dels Governos Subnacionals treballa per millorar la disponibilitat de dades comparables sobre el finançament i les inversions subnacionals, i té l'objectiu de reforçar la descentralització fiscal als països en vies de desenvolupament.

El camí a seguir: els 10 principis d'alt nivell del G20 sobre les aliances entre ciutats per localitzar els ODS i el suport de l'OCDE als països membres en la CDD

La OCDE, en col·laboració amb ONU-Hàbitat, va donar suport al Grup de Treball sobre el Desenvolupament de la presidència italiana del G20 per crear els 10 principis d'alt nivell del G20 de Roma en les aliances entre ciutats per localitzar els ODS [6], en estreta consulta amb països membres, governs locals i regionals, organitzacions internacionals, experts i grups de compromís del G20 (quadre 1). Aquests principis integren recomanacions prèvies de l'OCDE sobre els enfocaments dels donants envers la CDD, i representen un marc fonamental per guiar les accions de CDD de les ciutats, les regions i els governs nacionals, inclòs el CAD i més enllà d'aquest, per garantir la seva sostenibilitat i la seva contribució a l'assoliment dels ODS.

Quadre 1. Els 10 principis d'alt nivell del G20 de Roma en les aliances entre ciutats per localitzar els ODS

1. Enfocament territorial	Promoure les aliances entre ciutats com a mitjà per millorar la implementació d'un enfocament territorial a l'hora de respondre i recuperar-se de la pandèmia de la COVID-19, i reduir la vulnerabilitat respecte del canvi climàtic
2. Governança multinivell	Reforçar la governança integrada multinivell i la coordinació per a una millor eficàcia de les aliances entre ciutats i per a unes iniciatives més basades en la demanda, tenint en compte els contextos locals i regionals i responent a les necessitats concretes de les diverses àrees geogràfiques i sistemes de governança, segons correspongui

3. Connectivitat entre entorns rurals i urbans
- Millorar la connectivitat i la cooperació entre entorns rurals i urbans, i entre ciutats principals i mitjanes, fins i tot mitjançant els treballs en infraestructures realitzats anteriorment pel G20 [\[7\]](#)
4. Dades i indicadors
- Animar els governs locals i regionals a intercanviar enfocaments i pràctiques a l'hora d'incloure els indicadors dels ODS en els documents de planificació i les polítiques en tots els nivells de govern, i crear dades desagregades per millorar l'anàlisi i l'avaluació de les desigualtats territorials de manera específica segons el context, en col·laboració amb els governs nacionals, la qual cosa també podria ajudar els països a elaborar els seus informes voluntaris nacionals
5. Seguiment i avaluació
- Tenint en compte els diversos contextos nacionals i locals, crear indicadors de seguiment i avaluació per obtenir un marc de resultats per a les aliances entre ciutats basades en l'evidència, documentar-ne l'impacte i oferir recomanacions per optimitzar aquestes aliances
6. Aprenentatge entre iguals
- Centrar-se en el benefici mutu, l'aprenentatge entre iguals, el suport i la revisió en les aliances entre ciutats, inclòs l'intercanvi de coneixements sobre planificació urbanística sostenible i planificació de les inversions de capital
7. Desenvolupament de capacitats
- Donar suport al desenvolupament de capacitats i crear capital i habilitats de gestió local per implementar aliances entre ciutats efectives, eficaces i inclusives
8. Compromís de les parts interessades
- Aconseguir el compromís de totes les parts interessades rellevants per implementar modalitats de xarxes territorials d'aliances entre ciutats per assolir els ODS, inclosa la creació d'aliances amb el sector privat
9. Finançament
- Instar els governs locals i regionals a desenvolupar estratègies i instruments de finançament i mobilització de recursos eficients, en col·laboració amb els governs nacionals, segons escaigui, aplicant els mecanismes existents de suport per implementar l'Agenda 2030 mitjançant les aliances entre ciutats, inclosa la integració dels ODS en els processos pressupostaris

10. Digitalització

Desenvolupar estratègies per crear capacitats humanes, tecnològiques i d'infraestructures dels governs locals i regionals per fer servir i incorporar les millors pràctiques de digitalització en les aliances entre ciutats

Recentment, l'OCDE ha llançat nous projectes de CDD, inclòs un estudi per país amb Alemanya per reforçar dades, polítiques i la implementació multinivell de la CDD, a més d'un projecte temàtic sobre les aliances entre ciutats amb la Comissió Europea. L'OCDE fa de plataforma on convergeixen governs nacionals, locals i regionals, organitzacions de la societat civil, organitzacions multilaterals, el sector privat, etc. per emprendre diàlegs polítics. Gràcies a les seves dades, anàlisis i recomanacions a llarg termini, l'OCDE ofereix tant a governs com a altres agents un enfocament basat en l'evidència per prendre decisions informades a l'hora de crear polítiques i facilita l'intercanvi entre iguals. En concret, el projecte "Reorganització de la CDD a les ciutats i les regions. Lliçons apreses d'Alemanya per a la creació d'un conjunt d'eines de polítiques global" ajudarà els municipis, els estats federals i el Govern central alemanys a reforçar l'impacte, l'efectivitat i el seguiment de les seves polítiques i programes de CDD. D'altra banda, el projecte "Aliances per a ciutats sostenibles. Un marc d'avaluació consensuat per localitzar els ODS", en col·laboració amb la Comissió Europea, oferirà una anàlisi i una avaluació sobre com les aliances entre ciutats estan localitzant els ODS.

REFERÈNCIES

- 1 — Trenta membres del Comitè d'Ajut al Desenvolupament (CAD), vint proveïdors que no pertanyen al CAD i més de quaranta institucions multilaterals informen anualment sobre dades de l'AOD, entre d'altres. Cada any es presenten més de 250.000 transaccions detallades al Sistema de Notificació dels Països Creditors (CRS, de l'anglès Creditor Reporting System). L'assegurament de la qualitat fa que el CAD sigui l'única font de dades fiables, comparables i completes sobre ajut al desenvolupament.
- 2 — Mentre que el nombre de països que presenten informes sobre CDD ha passat de 9 a 13 membres del CAD, poc menys de la meitat dels membres del CAD informen sobre CDD al CRS. Fins fa poc, Alemanya era l'únic membre del CAD de l'OCDE que informava sobre la CDD que proporcionava cadascuna de les seves ciutats i regions de manera individual, i va assolir el 100 % de cobertura dels 16 lands —les 3 ciutats estat i els 13 estats federals— el 2014. L'any 2018, Espanya va introduir 17 nous codis d'agent per desagregar els informes de les comunitats autònomes.
- 3 — Vegeu:
  - OCDE (2018) *Reshaping Decentralised Development Co-operation: The Key Role of Cities and Regions for the 2030 Agenda*. Paris: OECD Publishing [Disponible [en línia](#)].
  - OCDE (2019) *Decentralised development co-operation. Unlocking the potential of cities and regions*. Paris: OECD Publishing [Disponible [en línia](#)].

- 4 — OCDE (2019). *op. cit.*
- 5 — Les principals àrees temàtiques a què es dedica la CDD són el canvi climàtic (41 milions de dòlars el 2014-2015) i la igualtat de gènere i l'empoderament de les dones (163 milions de dòlars el 2014-2015). OCDE (2018) *Reshaping Decentralised Development Co-operation: The Key Role of Cities and Regions for the 2030 Agenda*, Paris: OECD Publishing [Disponible [en línia](#)].
- 6 — Els principis del G20 s'inspiren en la tasca i els informes del Comitè de Polítiques de Desenvolupament Regional (RDPC, per les sigles en anglès) sobre la [reorganització de la CDD](#) i [l'enfocament territorial cap als ODS](#).
- 7 — Inclosos els principis de qualitat de les inversions en infraestructures, les directrius del G20 sobre infraestructures de qualitat per la connectivitat regional, i els principis d'alt nivell del G20 sobre hàbitat sostenible mitjançant la planificació regional.

Stefano Marta

Stefano Marta treballa per a la Divisió de Ciutats, Polítiques Urbanes i Desenvolupament Sostenible del Centre d'Emprenedoria, pimes, regions i ciutats a l'Organització de Cooperació i Desenvolupament Econòmic (OCDE). També va coordinar el projecte de l'OCDE "Reforma de la Cooperació Descentralitzada per al Desenvolupament". Anteriorment, va liderar la iniciativa "Adoptar un Enfocament Territorial de la Política de Seguretat Alimentària i Nutrició", desenvolupat conjuntament per *Food and Agriculture Organization* de Nacions Unides (FAO), l'OCDE i el Fons de Desenvolupament del Capital de les Nacions Unides (UNCDF). També va dedicar-se a altres projectes, incloent àmbits com els vincles entre els entorns urbans-rurals al Marroc i els indicadors territorials a Tunísia.

Rachel Morris

Rachel Morris és analista de polítiques a l'Organització de Cooperació i Desenvolupament Econòmic (OCDE), compromesa a avançar en les estratègies de finançament del desenvolupament sostenible. Va realitzar un Màster en Relacions Internacionals a la universitat francesa *Sciences Po* i està graduada en Economia per la Universitat de Londres. Va treballar com a assistent de recerca al laboratori *Wilson International Center* als Estats Units i de consultora auxiliar a l'assessoria francesa CEIS. Des de fa més de cinc anys es dedica a l'anàlisi de polítiques a l'OCDE.